

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA
PARRÒQUIA
DELS SANTS
JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 8 de Gener de 2012. N° 2

SANT ANTONI, abat

Poc s'ho pensava Sant Antoni que se'l coneixeria, amb el passar dels segles de la història de la nostra Església, i popularment, com Sant Antoni dels rucs, o del porquet.

Hi ha una certa raó en la segona denominació perquè se'l representa, en la iconografia, amb un porquet als seus peus.

Aquest sant va ésser un gran guia espiritual dels monestirs d'Egipte, en l'època de la gran floreixença del cristianisme al nord d'Àfrica. Ell es retirà a la vida eremítica en el desert. Fou, per la seva espiritualitat, inspirador de la vida monàstica dels monjos antonians. Va morir, sembla, a una edat centenària, vers l'any 256. La seva festa es celebra el 17 de Gener.

La seva representació pictòrica o en escultura, com he dit, que es representa amb un porquet o envoltat d'altres animals, fins i tot amb formes monstruoses, és per representar les seves tentacions i la lluita contra elles per mantenir una vida amb més fidelitat al Senyor i als valors de l'evangeli.

Aquesta circumstància, amb el pas dels segles, va fer que se l'invocés com a patró dels animals domèstics i (en èpoques passades) també els de treball o de transport.

En el segle XXI, sembla antagònic fer una celebració religiosa amb tota una passada d'animals de càrrega, o bé com de portar a passejar amb carruatges una colla de persones, quan això ja no respon a la realitat de vida que compartim.

Sembla el record nostàlgic(?) d'un passat que ja no tornarà, tot i que hem de vetllar per no mal tractar l'ambient natural.

El que sí és bo i agradable trobar en aquesta festa un rerefons religiós perquè ens fa connectar, especialment a través de tots els diferents animals de companyia o de cavalcadura, amb el Creador que ens ha regalat la natura i que, avui, des del mig de l'asfalt i el ciment, enyorem poder estar envoltats dels ésser animals que, com nosaltres, depenem de la naturalesa que ens proporciona la vida, i ens fa sentir amos d'ella per administrar-la, el millor possible i amb tota la responsabilitat, en bé i en profit de tots els que la compartim.

Beneir, vol dir que volem agrair quelcom que podem gaudir i que se'ns ha regalat. En aquesta ocasió és agrair al Senyor el do dels animals, i molt concretament els de companyia (com he dit) pel molt servei que ens fan d'ajudar-nos a expressar sentiments nostres envers ells, enmig d'una societat freda, indiferent, estressant, còmode i, en moltes d'ocasions, egoista...

Amb el gest de portar a beneir un animal, és que desitgem que ell pugui continuar oferint-nos el molt que cadascú comparteix. A la vegada que ens hauria d'estimular en que, si som capaços, d'oferir tanta protecció i atenció per un animal, no oblidéssim que el principal de la nostra vida és que oferim, en aquest sentit, el bo i millor per les persones que ens envolten com, també, per tota la natura.

Els principals de la festa, no són els animals, sinó nosaltres, com humans, per demostrar que som superiors a ells i per això els sabem estimar, respectar i vetllar pel seu bon estat, en tots els camps en els que estem en estreta unió amb ells a casa, al camp, a l'oci, a l'esport,... o simplement admirant-los enmig de la naturalesa compartida.

Mn.Joaquim Rius

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Mc 1, 7-11

Jesús apareció en Galilea cuando el pueblo judío vivía una profunda crisis religiosa. Llevaban mucho tiempo sintiendo la lejanía de Dios. Los cielos estaban "cerrados". Una especie de muro invisible parecía impedir la comunicación de Dios con su pueblo. Nadie era capaz de escuchar su voz. Ya no había profetas. Nadie hablaba impulsado por su Espíritu.

Lo más duro era esa sensación de que Dios los había olvidado. Ya no le

preocupaban los problemas de Israel. ¿Por qué permanecía oculto? ¿Por qué estaba tan lejos? Seguramente muchos recordaban la ardiente oración de un antiguo profeta que rezaba así a Dios: "Ojala rasgaras el cielo y bajases".

Los primeros que escucharon el evangelio de Marcos tuvieron que quedar sorprendidos. Según su relato, al salir de las aguas del Jordán, después de ser bautizado, Jesús «vio rasgarse el cielo» y experimentó que «el Espíritu de Dios bajaba sobre él». Por fin era posible el encuentro con Dios. Sobre la tierra caminaba un hombre lleno del Espíritu de Dios. Se llamaba Jesús y venía de Nazaret.

Ese Espíritu que desciende sobre él es el aliento de Dios que crea la vida, la fuerza que renueva y cura a los vivientes, el amor que lo transforma todo. Por eso Jesús se dedica a liberar la vida, a curarla y hacerla más humana. Los primeros cristianos no quisieron ser confundidos con los discípulos del Bautista. Ellos se sentían bautizados por Jesús con su Espíritu.

Sin ese Espíritu todo se apaga en el cristianismo. La confianza en Dios desaparece. La fe se debilita. Jesús queda reducido a un personaje del pasado, el Evangelio se convierte en letra muerta. El amor se enfría y la Iglesia no pasa de ser una institución religiosa más.

Sin el Espíritu de Jesús, la libertad se ahoga, la alegría se apaga, la celebración se convierte en costumbre, la comunión se resquebraja. Sin el Espíritu la misión se olvida, la esperanza muere, los miedos crecen, el seguimiento a Jesús termina en mediocridad religiosa.

Nuestro mayor problema es el olvido de Jesús y el descuido de su Espíritu. Es un error pretender lograr con organización, trabajo, devociones o estrategias diversas lo que solo puede nacer del Espíritu. Hemos de volver a la raíz, recuperar el Evangelio en toda su frescura y verdad, bautizarnos con el Espíritu de Jesús:

No nos hemos de engañar. Si no nos dejamos reavivar y recrear por ese Espíritu, los cristianos no tenemos nada importante que aportar a la sociedad actual tan vacía de interioridad, tan incapacitada para el amor solidario y tan necesitada de esperanza.

José- Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA:

DISSABTE:7	20h.	Marcel·li Giner Marfá.
DIUMENGE:8	11h. 13h.	Laura Tamayo; Encarnación Castro.
DILLUNS:9	20h.	JordiM ^a Bofill i Fransi.
DIMARTS:10	20h.	Maria
DIMECRES:11	20h.	
DIJOUS:12	20h.	
DIVENDRES:13	20h.	
DISSABTE :14	20h.	Difunts Família Sans-Rosell.
DIUMENGE:15	11h. 13h.	Salvador Juan; Dolores Isola.

REUNIONS:

DIMARTS dia 10, a les 17h. grup de "Vida Creixent".

DIMECRES dia 11, a les 21'15h. grup de "Justícia i Pau".

DIUMENGE VINENT, a les 12'15h, la tradicional benedicció dels animals a la plaça Verdaquer, en motiu de la festa de Sant Antoni,abat.

ESTADÍSTICA PARROQUIA DELS ÚLTIMS 10 ANYS (2002-2011):

ANY	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
BAPTISMES	103	124	101	102	112	77	64	55	64	76 (1)
COMUNIONS	41	76	39	36	45	36	49	24	39	0
CONFIRMACION S	9	0	7	10	15	1	0	8	0	0
CASAMENTS(74	72	44	38	26	28	17	12	9	15 (2)
EXÈQUIES	40	33	29	21	23	15	18	14	13	71 (3)

(1). Els noms més posats en els Baptismes: 2 Meritxell, 2 Pablo, 2 Eric, 4 Jan, 3 Maria, 2 Bruno, 2 Júlia, 2 Paula, 2 Ian, 2 Ines, 2 Pol,

(2).També s'han fet 9 expedients de parelles de St. Just però que s'han casat fora de la nostra parròquia.

(3). Consten els difunts dels qui s'han fet exèquies en la nostra església, o bé al tanatori, amb la presència de Mn. Joaquim, d'un Diaca o d'altre sacerdot. Els anys anteriors només es comptaven els que es feien exèquies al temple parroquial.

PARROQUIA DELS SANTS JUST I PASTOR

Apartat de Correus n 2. 08960 - SANT JUST DESVERN

Tel: 93 371 12 97. Fax: 93 473 68 14

E-Mail: justipastor@telefonica.net

www.santjust.org/parroquia

Web diòcesi de Sant Feliu: www.bisbatsantfeliu.cat
